

РЕШЕНИЕ

№ 6949

гр. София, 04.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 15.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **12100** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] – [населено място], представлявано от управителите К. Ц. Ц. и Д. Т. С.-Ц., чрез пълномощника адв. Р. Т. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-1184-000105/22.08.2019г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Полицейски инспектор към ОДМВР С., РУ К.– за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. Излага съображения за незаконосъобразност на оспорената ПАМ като постановена при липса на компетентност, неспазване на установена форма, при съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона . Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед за прилагане на ПАМ, претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не изпраща представител.

Ответникът – Полицейски инспектор към ОДМВР С., РУ К. редовно призован не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа

страна следното:

При извършена проверка от В. М., мл.полицейски инспектор към ОДМВР С., РУ К. на 21.08.2019г. около 16.30 ч. в [населено място] проход по [улица], в посока към [населено място] е установено, че С. Е. Х., [ЕГН] управлява МПС т.а. „Мерцедес -С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма] – [населено място], след като водачът Х. е лишен от това право по административен ред. На водача е съставен АУАН сер.АА № 259194/21.08.2019г. за установено административно нарушение на чл. 150а, ал.1 от ЗДвП.

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-1184-000105/22.08.2019г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Б. А. -полицейски инспектор към ОДМВР С., РУ К. е наложена на собственика на автомобила, с който е извършено нарушението – [фирма] – [населено място] принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Като доказателства по делото са представени: АУАН сер.АА № 259194/21.08.2019г. издаден от В. М. - мл. автоконтрольор при ОДМВР С., РУ К., НП № 19-1184-000493/12.09.2019г., АУАН сер.АА № 259195/21.08.2019г. издаден от В. М. - мл. автоконтрольор при ОДМВР С., РУ К., с което на С. Х. е наложено административно наказание „глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 177, ал.1,т.1 от ЗДвП; НП № 19-1184-000494/12.09.2019г., АУАН сер.АА № 86132/10.06.2019г. издаден от Г. М. - мл. автоконтрольор при СДМВР, отдел ПП, НП № 19-4332-012272/01.07.2019г., с което е наложено административно наказание на С. Е. Х. „глоба“ в размер на 800 лв. и лишаване от право да управлява МПС за три месеца за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, влязло в сила на 23.07.2019г.; Декларация от името на С. Е. Х. ; Заповед № 517з-51/05.01.2018 г. на директора на ОДМВР - С. за определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, б. „а“, т.2а, б. „б“, т.3, 4, т. 5, б. "а" и т. 6 от ЗДвП; Справка за нарушител/водач; Справка картон на водача.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална

компетентност, съгласно Заповед № 517з-51/05.01.2018 г. на директора на ОДМВР - С. за определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, б.“а“, т.2а, б.“б“. Процесната заповед съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта.

Оспорената заповед е постановена в съответствие на административно-производствените правила и съобразяване с материалния закон.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т.2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което: 1. не е правоспособен водач; 2. не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство; 3. след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, 4. свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс - за срок от 6 месеца до една година.

В конкретния случай като основание за издаване на процесната заповед е посочено, че жалбоподателят е собственик на товарен автомобил, управляван от С. Е. Х., който е лишен от право да управлява МПС по административен ред. По делото са налице безспорни доказателства, че към датата на извършеното от С. Е. Х. нарушение – 21.08.2019г., последният е лишен от право да управлява моторно превозно средство. Видно от представеното НП № 19-4332-012272/01.07.2019г., с което е наложено административно наказание на С. Е. Х. „глоба“ в размер на 800 лв. и лишаване от право да управлява МПС за три месеца за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, влязло в сила на 23.07.2019г.

Това налага извода, че определените три месеца за това наказание следва, че не са изтекли на 21.08.2019г., т.е. към датата на извършената проверка. Съдът намира, че от приложените в административната преписка писмени доказателства, както и от представените допълнително доказателства може да се направи несъмнен извод, че към датата на извършеното от Х. е лишен от право да управлява моторно превозно средство. Тълкуването на фактите, послужили като основание на административния орган да приложи ПАМ, налагат извода, че те описват една от хипотезите на чл. 171, ал.1, т.2а от ЗДвП лицето е управлявало автомобила на жалбоподателя след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по административен ред.

Ето защо е налице правно основание за приложението на разпоредбата на чл. 171, т.2а б.а от ЗДвП. Това обуславя и извода на съда за неоснователност на оспорената заповед като материално законосъобразна.

Освен това съдът счита, че при постановяването на оспорената ПАМ административният орган е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за

случая, като е извършил необходимата проверка относно релевантни факти като датата на влизане в сила на наложеното на С. Е. Х. наказание „лишаване от право да управлява МПС“ и срока на фактическото му изтърпяване. Провеждането на административното производство в съответствие изискванията на чл. 35 от АПК се явява особено съществено, тъй като заповедта за налагане на ПАМ е издадена при изяснена фактическа обстановка, след като са събрани други доказателства.

С оглед изхода на спора, подателят на жалбата няма право на претендираните разноски, като на разноски има право ответника. Тъй като обаче ответника не е заявил и претендирал разноски, съда не дължи произнасяне в тази връзка.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] – [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-1184-000105/22.08.2019г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Полицейски инспектор към ОДМВР С., РУ К.– за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: